

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

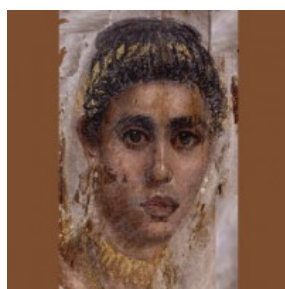
www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

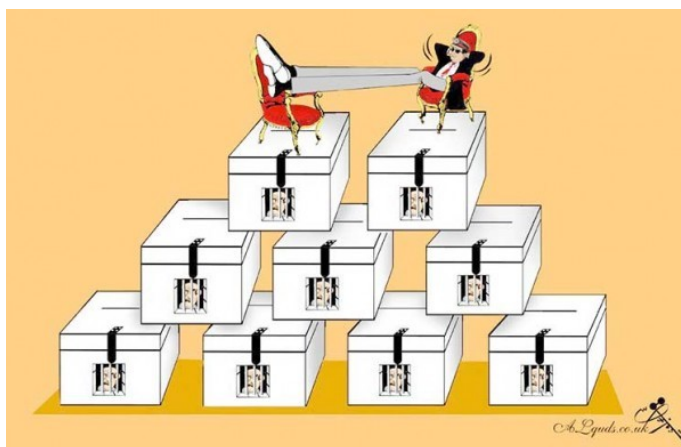
Hipatia Urabi هیباتی عربی*
برگردان از: حمید بهشتی
۰۸ دسمبر ۲۰۲۰

Hipatia Urabi هیباتی عربی

انتخابات مصر ۲۰۲۰: با شادی به سوی پرتگاه

بزودی انتخابات پارلمان مصر انجام می شود. هفته هاست که دو باره همه جا در روستاهای کوچک نیز، در خیابان ها و میدان ها با تصاویر خندانی که فتوشاپ شده همان کسانی است که، مانند همیشه با همان شعارهای سابق به دیوارها چسبیده اند؛ انگار در این کشور از زمان قیام ده سال پیش هیچ تغییری رخ نداده است.

به کوتاهی در باره وضع حاضر

- دیگر فاصله ای تا سکنه کردن اقتصاد نمانده است، ورشکستگی، ناتوانی از مقابله با بدهی ها، چه رصد به پرداخت آنها.

- هیچ راهکاری پس از شکست کامل مذاکرات در زمینه بنای سد رُيسانس در اتيوپی، برای مقابله با کمبود مبرم آب که پیش بینی می شود، نیست.
- به جز با تبلیغات و تحریف ارقام هیچ راهکاری برای مقابله با بحران کرونا وجود ندارد. به عکس، در زمانی که همه کشورهای دست به گریبان کرونا از طریق کمک های مالی می کوشیدند از سنگینی بار اقتصادی بحران بر اقشار پائین جامعه بکاهند، دولت مصر بهای تمامی کالاهایی را که برای ناتوانان دردآور است می افزایش داد. نان، برق، مواد سوختی، و سائل تردد عمومی، موجی از مالیات های جدید و گرانتر گشتن بهای کلیه خدمات دولتی؛ بهتر است از آموزش و بهداشت دیگر چیزی نگوئیم. زیرا این دو پیش از کرونا نیز فقط ویژه ثروتمندان بود.
- سازمان عفو بین لمللی گزارش ۲۰۱۹ خود در باره مصر را با این جملات آغاز نمود:
مسئولان به اقدامات سرکوبگرانه خویش علیه مخالفان معترض با سر به نیست نمودن، دستگیری های دسته جمعی، شکنجه و سایر تضییعات، تا افزایش بی حد خشونت و طلب وجوه سنگین به ویژه پس از اعتراضاتی که علیه رئیس جمهور در ۲۰ سپتمبر صورت گرفت ادامه می دهند. نیروهای سرخود امنیتی ۲۰ تن از روزنامه نگاران را دستگیر و زندانی کرده اند، فقط بدین خاطر که آنها نظر خود را بیان کرده بودند. مسئولان اجتماعات را برای سازمان های حقوق بشر و احزاب سیاسی به شدت محدود نموده اند.
تغییرات قانون اساسی نقش دادگاه های نظامی را در رابطه با تعقیب غیرنظامیان گسترش داده و بدین ترتیب استقلال دستگاه قضائی را تضعیف نموده اند.
از زمان اعتراضات ۲۰ سپتمبر دادستان عالی امنیتی خواهان زندانی کردن هزاران تن با این اتهام مبهم گشت که به عملیات تروریستی دست زده اند. برقراری فراوان دادگاه های ویژه موجب قضاوت های وحشیانه و در برخی موارد، اعدام گشته است.
اعدام ها همچنان ادامه دارد. در زندان های به ثبت نرسیده و نیز رسمی، شکنجه روال عادی است. شرایط زندانیان علی رغم اعتصابات جمعی همچنان غیرقابل تحمل است. زنان مانند سابق مورد تبعیض قانونی می باشند و دولت تا کنون کاری برای حمایت از آنان در مقابل شدت خشونت و ظلم جنسی نکرده است. زنان و مردان دارای زیست همجنسی، دو جنسی یا تغییر جنسیت یافته را در زندان ها به تست های اجباری دهان و آلت جنسی مجبور ساخته اند. ده ها گارگر و اعضاء سندیکاهای کارگری بی دلیل دستگیر و به خاطر استفاده از حق اعتراض و اعتصاب تحت تعقیب قرار دارند. مأموران، حق اجرای مناسک مذهبی مسیحیان را محدود و تضییق نموده اند. بدین قرار که دستکم ۲۵ کلیسا را بسته و حق تعمیر یا بنای کلیساها را نقض نموده اند. پناهجویان و پناهندگان خودسرانه دستگیر و به این بهانه زندانی گشته اند که غیرقانونی به مصر یا نهادی یا آن را ترک نموده اند. [۱]
- آموزش زیربنای هر گونه پیشرفت است. میزان تخمینی برای حل مسأله پرجمعیتی کلاس های درس ۱۵۰ میلیارد پوند است. این مبلغ در رابطه با هزینه های دولتی در بخش های دیگر به چه معنی است؟
نخست وزیر، مدبولی، اعلام نموده است که پروژه های دولتی با هزینه ای معادل بیش از ۴ تریلیون پوند برای شش سال به تعویق خواهد افتاد (روزنامه البرزا - ۱۱ اکتوبر ۲۰۲۰). این بدان معناست که مبلغ مورد نیاز برای آموزش فقط ۰,۰۰۴٪ آن هزینه ها است. بنابراین مسأله، کمبود بودجه نیست، بلکه سوء استفاده و ریخت و پاش در هزینه است. این به سیاست اقتصادی و امور اجتماعی به سود طبقه خاصی مربوط می گردد.

- مطابق ارقام بانک مرکزی بدهکاری مصر به خارج در سه ماه آخر سال ۲۰۱۹ تقریباً ۱۲,۲٪ رشد داشته و در آخر ماه جون بالغ بر ۱۲۳,۴۹ میلیارد دلار آمریکا و در مقایسه با ماه مارچ ۱۱۱,۲۹ میلیارد دلار بوده، معادل ۱۲,۲ میلیارد رشد داشته است.
- مطابق ارزیابی صندوق بین المللی پول و بانک جهانی از سیاست اقتصادی مصر، درصد فقر در سال ۲۰۱۰/۱۱ به میزان ۲۵,۲٪ افزایش داشته، در ۲۰۱۲/۱۳ تا ۲۶,۳٪ بالا رفته و در سال ۲۰۱۵ به میزان ۲۷,۸٪ بیشتر شده است. سپس در سال ۲۰۱۷/۱۸ اوج گرفته و به ۳۲,۵٪ رسیده است. این بدان معناست که با توجه به "مرز ملی فقر" (برای هر تن ۷۳۶ پوند در ماه معادل ۳۸ یورو) ۳۲,۵ میلیون مردم مصر تهیدست می باشند. با توجه به این که مرز فقر ملی تقریباً ۶۰ درصد مرز فقری است که از جانب سازمان ملل تعریف شده است (Proverty Line). [۲]
- درصد شدید فقر (Severe Proverty Line) از ۴,۸٪ در سال ۲۰۱۰/۱۱ به ۴,۴٪ در سال ۲۰۱۲/۱۳ اُفت داشت، اما سپس با رشد ۵,۳٪ در ۲۰۱۵ و ۶,۲٪ در سال ۲۰۱۷/۱۸ بیشتر شده است. این بدان معناست که ۶,۲ میلیون مصری - بر اساس مرز فقر شدید (۴۹۱ پوند مصر تقریباً ۲۵ یورو) برای هر فرد در ماه - به فقر شدید دچار بوده، نمی توانند نیازهای اولیه خویش را تأمین نمایند.
- درصد تهیدستان در جهان - بر اساس مرز فقر که مطابق اطلاع بانک جهانی داشتن ۱,۹ دلار برای هر فرد در روز است - از ۳۶٪ در سال ۱۹۹۰ به ۱۰٪ در سال ۲۹۱۵ اُفت داشته است. اما در مصر در جهت معکوس بوده و افزایش داشته است، بطوری که درصد رسمی میزان فقر در مصر بیش از ۳ برابر فقر جهانی است. [۴]
- بارها سازمان "ابتکار مصری برای حقوق شخصی" (EIPR) از دولت خواهان این گشت که اعدام فراوان را محدود و خود را به پیشنهاد نماینده مصر در سی و ششمین نشست شورای حقوق بشر مقید و مجازات اعدام را موقتی هم که شده تا انجام یک گفت‌وگو اجتماعی در این زمینه معلق نماید. با این حال در مصر، واقعیت مجازات اعدام، مرتب وخیم تر می شود. شمار کسانی که در اکتبر ۲۰۲۰ اعدام گشتند (۵۲ نفر) از شمار اعدام های سه سال پیش بیشتر بوده است. [۵]
- برای فزونی فشار بر "ابتکار مصری برای حقوق بشر" دادستان خواهان زندانی نمودن ریاست اداری این سازمان گشت. آقای محمد بشیر در نیمه شب یکشنبه ۱۵ نوامبر ۲۰۲۰ توسط یک گروه افراد امنیتی، در خانه خویش دستگیر گشت و بیش از ۱۲ ساعت مورد بازجویی قرار گرفت. دستگیری محمد بشیر عنصر تازه ای است در یک رشته اقدامات ترعیمی علیه کنشگران حقوق بشر. این کار مُجزا از جوّ عمومی استبداد و ظلم نیست و بر کلیه آزادی های تضمین شده در قانون اساسی و حقوق بین الملل تأثیرگذار است. اتهامات وارده متکی بر مفاهیم کلی و ابهام آمیزی است که در قوانین مصر وجود دارند. [۶]

قانون اساسی ۲۰۱۴

در ژانویه ۲۰۱۴ قانون اساسی جدیدی با رأی اکثریت ۹۸,۱٪ انتخاب کنندگان تأیید گشت. و اگرچه من به برخی از مواد آن انتقاداتی داشتم (بخاطر مزایای بسیار برای روحانیت و ارتش) باید منصفانه اذعان کرد که این بهترین قانون اساسی است که مصر تا کنون داشته است. زیرا تناسب واقعی میان انقلاب و ضد انقلاب در ۲۰۱۴ را منعکس می سازد. [۷]

اما این تناسب نیرو به سود نیروهای انقلابی متأسفانه دوامی نداشت. بلافاصله پس از انتخابات ریاست جمهوری که سیاسی عملاً بدون رقیب برده بود، فرماندهی ارتش به تخریب قانون اساسی آغاز نمود. پس از یک جریان شدید انقلابی که با قیام ۲۵ ژانویه ۲۰۱۱ آغاز گشت، برای ایجاد حاکمیت دیکتاتوری ابتدا کنار گذاشتن کامل قانون اساسی ضروری بود، به ویژه موادی که آزادی‌ها را تضمین می نمودند.

بارها رئیس جمهور، سیاسی، این وضعیت را در جمله‌ی مشهوری چنین تفسیر نمود: "این قانون اساسی با نیاتی سهل انگارانه توسط انسان‌هایی خوش نیت تدوین گشته است". ایجاد پارلمانی مقهور، دو سال در محیط‌های امنیتی طول کشید. از ۵۸۶ نماینده فقط ۱۶ تن از تجدید نسبت به حذف کامل بقایای حقوق دموکراتیک خودداری نمودند. [۸]

علی‌رغم اینکه در دوران دیجیتال دیگر هیچ خبری نمی‌تواند مخفی بماند، با اینحال حفظ ظاهر دموکراتیک برای دنیای خارج لازم بود. بدین خاطر انتخاب‌کنندگان با ضربان شلاق به صندوق‌های رأی کشانده شدند، ارقام مهندسی گشته و رسانه‌های دولتی و خصوصی برای نمایش بسیج گشتند، در مارس ۲۰۱۸ برای انتخاب مجدد سیاسی و در آوریل ۲۰۱۹ برای رفراندوم قانون اساسی.

برای نمایش اول که انتخاب مجدد نامیده شد، تصمیم‌گیری سیاسی حاکمیت برای جلوگیری از هر گونه گفتگوی سیاسی نمایان گشت، یعنی برگزاری انتخاب مجدد بدون هر گونه بحثی در باره هر موضوع، هیچ‌گونه گفتگو در سراسر کشور، علی‌رغم اینکه بسیاری از موضوعات، جامعه را تا حد انفجار تحریک نموده بود. این کار فقط در صورتی عملی است که از مبارزه واقعی انتخاباتی جلوگیری گردد. همین کار نیز انجام یافت.

همه‌ی پنج نامزد انتخابات، بلافاصله پس از اعلام نامشان – میان دستگیری و تهدید – حذف گشتند. آنگاه یک نامزد برگزید با ترفند احضار گشت که در مبارزه انتخاباتی اش از سیاسی جانبداری نموده بود. در حالیکه ۴۱٫۶٪ دارندگان حق رأی در انتخابات شرکت نمودند ۹۷٫۰۸٪ آراء به سود سیاسی بود و او نیز از ملت سپاسگذاری نمود. [۹]

نمایش دوم، رفراندوم تغییر قانون اساسی بود. در حالیکه باصطلاح ۴۴٫۳۳٪ مردم در رأی‌گیری شرکت نمودند، مهم‌ترین دستاوردهای قانون اساسی ۵ سال پیش نقض گردید. ناگهان رئیس جمهور، دیگر بدین محدود نیست که فقط دو دوره در این مقام بماند، بلکه بر این مقام تا سال ۲۰۳۰ تداوم یافت. وی، رؤسای همه دادگاه‌ها و دادستانی‌ها را نصب میکند و ارتش دارای امکانات وسیع در امر حکومت، اقتصاد و دادگاه‌های نظامی و مصونیت کامل و بی‌دلیل گشته است. [۱۰]

با صحنه‌سازی زیر آغاز گشت

- سبسی به اظهار ایرادات قابل تأملی در مورد قانون اساسی آغاز نمود که با سخنان پیشین وی در این باره تناقض داشت.
- جوانان زمان انقلاب و شخصیت های سرشناس ناگهان با اتهام تروریست بودن مواجه گشته و در زندانها با آنان بدرفتاری شد. در حالیکه آنها کوچک ترین رابطه ای با تروریسم ندارند. اما رژیم تصمیم گرفته است آنان را بخاطر اظهار نظری که کرده اند تنبیه نماید. هدف رژیم از اینکار دو چیز بود: اول اینکه آنها را با حملات پیشگیرانه مواجه سازد و آنها هیچگونه اعتراضی نسبت به تحریفات اعمال شده در قانون اساسی ننمایند و دوم اینکه موجب ارباب دیگران گشته و کسی جرأت نکند علیه اراده سبسی به تغییر قانون اساسی اعتراض نماید.
- از آنجائیکه دستگاه های امنیتی رسانه ها را کاملاً تحت کنترل خویش داشتند، در شبکه های تلویزیون فقط افراد شارلاتان و دورو قابل دیدن بودند. آنها بصورت علنی از تغییر قانون اساسی حمایت نموده، برخی به سبسی التماس می کردند که چند دوره دیگر نیز رئیس جمهور باقی بماند تا موفقیت های خویش را به اتمام رسانند. (!) در حالیکه رئیس جمهور، خود اعلام می کرد قانون اساسی کتاب مقدسی نبوده و امری طبیعی است که تکمیل و تغییر یابد.
- پارلمان مصر بیانگر اراده ملت نیست، بلکه بیانگر اراده افسران دستگاه های امنیتی است که ترکیب آن را تعیین نموده اند. به همین جهت از نمایندگان خواسته شد که طالب تغییرات قانون اساسی گردند تا سبسی تا پایان عمر بر مسند قدرت باقی بماند.
- سبسی بارها اعلام نمود قصد ندارد بیش از دو دوره در مقام ریاست جمهوری باقی بماند، اما از اراده عظیم مردم که می خواهند او را نگاه دارند بسیار شگفت زده گشته و این طبیعی است که او از دستور ملت پیروی خواهد کرد. در باره این نمایش مهمل مردم مصر با قوی ترین اسلحه ای که دارند مقابله می کنند: با متلک گوئی. متأسفانه اینکار در موقعیت فعلی برایشان فایده ای ندارد.

انتخابات ۲۰۲۰

برای اولین بار انتخابات بر اساس قانون انتخابات جدیدی صورت می گیرد که پس از تغییر قانون اساسی به تصویب رسیده است. پارلمان مصر متشکل است از ۵۸۶ نماینده که ۲۸۴ تن آنان مستقیماً و ۲۸۴ تن بطور لیست های بسته انتخاب می گردند. سیستم لیست های بسته بدین معناست: اگر ۴ - ۵ لیست در یک دایره انتخاباتی با یکدیگر رقابت

نمایند، لیستی که اکثریت آراء را بدست آورد، همه ی آراء بدان تعلق می گیرند (همه به برنده میرسد). رئیس جمهر هم حق دارد تا ۵٪ نمایندگان پارلمان را منصوب نماید.

انتخابات مجلس که در ۲۴ اکتبر، گام نخستین آن آغاز گشت و تا اواسط نوامبر ادامه یافت، همزمان با ابتلای همه گیر جهانی و توقف فعالیت اقتصادی است. بدین مناسبت صندوق خزانه ای که سیسی تحت عنوان "زنده باد مصر" ایجاد نمود، تجدید حیات یافته و با ۱۰ میلیارد پوند مصر (۵۶۰ میلیون یورو) تقویت می گردد. این ها حاصل اعاناتی است که از نامزدهای انتخابات مجلس اخذ می شوند که به نوبه خود از جانب دستگاه دولت حمایت می گردند. بدین طریق صندلی های آنان در مجلس تضمین گشته و همراه آن به مصونیتی دست یابند و نیز به بسیاری مزایای دیگر.

در واقع به نظر می رسد که دولت در همان اولین روز انتخابات به کارمندان و خدمتکاران دستگاه اداری دستور داده، یا آنها را اجبار نموده است که برای بالا رفتن آراء داده شده رأی دهند و "آژانس امنیت ملی" که در گذشته امنیت کشوری نامیده می شد به شبکه های خانواده های بزرگ، شهرداران و کنخدایان دستور بسیج رأی دهندگان را صادر نمود.

حزب محافظه کار افراطی وفادار به خط حاکم، "آینده وطنی"، که دارای اکثریت غالب صندلیها در پارلمان بود رهبری صحنه برای پذیرش نامزدهای انتخابات مستقیم و لیستی در تمامی دوائر انتخاباتی را بر عهده گرفت. و از همه نامزدهایی که مایل به پشتیبانی بودند خواست که مبالغی میان ۵ و ۲۵ میلیون پوند مصر اعانه دهند، بسته به میزان شانس که دارند. بسیاری از آنان در میدان رقابت خیلی بیشتر نیز پرداختند.

از آنجائیکه معیار ورود به دایره برگزیدگان، میزان مبالغ پرداختی است، این موجب تشکیل اکثریت حاکم از بین اغنیا و ثروتمندان و به ضرر شخصیت های خوشنام در زندگی اجتماعی گشت.

در میان نامزدهای حزب موسوم به اتحاد میهن دوستی، بسیاری از افراد فاسد و شیاد هستند که برای پوشاندن و ادامه فعالیت های خلاف قانون خود از مصونیت پارلمانی بهره برداری می نمایند.

آراء پولی

در قریب به تمامی دوائر انتخاباتی آراء پولی و به عبارت دیگر خرید آراء تهیدستان نقش اساسی دارد. این موضوع مهندسی شده زیر نظر و با همکاری تمامی ادارات مسئول صورت گرفت. در گام دوم انتخابات بهای هر رأی در برخی بخش های قاهره به ۵۰۰ پوند (نزدیک ۲۶ یورو) رسیده، و در پایان انتخابات رو به فزونی داشت.

این دور دوم انتخابات، که از زمان سقوط رئیس جمهور مرحوم، مرسى، انجام شد، مطابق گزارش مطبوعات و احزاب و ویدیوها در شبکه های اجتماعی و نیز ملاحظات شخصی نگارنده نشان داد که آراء پولی بر انتخابات مسلط بوده اند.

شکل اول: پخش مبالغی پول و دادن آن به هر انتخاب کننده ای که در تأیید نامزدهای لیست میهنی رأی دهد، بود که شامل بر ۱۲ حزب می باشد و همگی از حزب نزدیک به دولت (آینده وطنی) تبعیت می نمایند، مبلغی میان ۵۰ تا ۲۰۰ پوند (۳,۲ تا ۸,۸ دالر امریکا) که به افرادی که خود را وکیل یکی از نامزدها معرفی می کنند پرداخت می گشت.

شکل دوم رأی پولی از طریق پخش کارتن های حاوی مواد غذایی مانند برنج، شکر، روغن و جای بود که بر روی آنها "حزب وطنی" نوشته بود. این در انتخابات پارلمان سال ۲۰۱۵ و انتخابات سنای اخیر و انتخابات ریاست جمهوری و رأی گیری در مورد تغییر قانون اساسی تکرار گشت.

رونامه انگلیسی اکونومیست در ۲۲ اکتبر گزارشی منتشر ساخت تحت عنوان "یک انتخابات نمایشی دیگر، مشکلات مصر را نمایان می سازد". در آنجا تشریح گشت که حتا بر اساس معیارهای مصری که در آن همیشه آراء خریداری

شده و نامزدهای مخالف زندانی گشته اند، رقابت فعلی در این انتخابات کاملا غیردموکراتیک به نظر می رسد. رژیم اکثریت منتقدینش را بر کنار نموده، نامزدها فقط در این زمینه با یکدیگر رقابت می کنند که چه کسی بیش از سایرین از رژیم حمایت می نماید، در حالیکه تجار ثروتمند به احزاب مورد حمایت حکومت پول تزریق می کنند.

این را نیز اکونومیست می افزاید که برخی از کاندیداها در لیست های انتخاباتی به میلیون ها پوند مصر (ده ها هزار دالر) فروخته شده اند، تا جائیکه حتی یکی از روزنامهجات حامی حکومت اینگونه رفتار معاملاتی را در یک کاریکاتور به استهزاء کشاند که در آن یکی از نمایندگان دیده میشود که صندلی خویش را به پارلمان حمل می کند زیرا صندلی های آنجا برایش بیش از حد گران می باشند.

احتمال برنده شدن حزب "آینده وطنی" در انتخابات سنا و بدست گرفتن رهبری آن بسیار است. در ماه اوت گذشته این حزب تقریباً سه چهارم صندلی های سنا را بدست آورد. این مجلس دومی که بر طبق قانون اساسی جدید به وجود آمده است شامل بر ۳۰۰ صندلی است که ۲۰۰ تای آن انتخاباتی بوده و صد تای بقیه انتصابی تعیین می گردند.

از رقابت سیاسی مشهوری که در انتخابات پارلمان انقلابی (۲۰۱۱) انجام یافت، از زمانیکه احزاب واقعی محدود و ممنوع و اعضای آنها زندانی گشته اند و حزبی حکومتی تأسیس شده است، در انتخابات سال ۲۰۲۰ دیگر اثری یافت نمی شود و نه هیچگونه اصول پایه ای دقیق و نیز هیچ رقابتی.

در حالی که نامزد شدن فقط متعلق به ثروتمندترین هاست و رأی گیری فقط توسط وجوه و آراء خریداری شده ی تهیدستان می باشد، طبقات میانی در حال اضمحلال می باشند. پارلمانی به وجود می آید با دو مجلس که نمایانگر عدم تعادل سیاست دولت است و به عمق و گسترش شکاف میان ثروتمندان و تهیدستان به شدت می افزاید. تنها وسیله ثروتمند گشتن نزدیکی به قدرت سیاسی است و عامل فقر استضعاف و رانده شدن است.

دولتمردان جدید از طریق به فساد کشاندن قانون اساسی جدید که نظام قضائی عادلانه ای را در نظر گرفته است موجب اوضاعی منحط به لحاظ اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و حقوقی گشته اند. مصر در لبه ی پرتگاه قرار دارد.

دلیل حمایت غرب از رژیم سیسی

رژیم مصر سیاست اقتصادی خویش را تعقیب می کند؛ سیاستی که خواهی نخواهی با خواسته های دموکراتیک مردم در تعارض بوده و با منافع بین المللی گره خورده است.

این بدان معناست که رژیم سیسی سیاست ثابتی را دنبال می کند و موضعی در نظام فاینانس جهانی دارد که ثبوت خویش را با منافع سازمان های بین المللی کشورهای غربی و شرکت های چند ملیتی گره زده است.

اگرچه رژیم، خود را در نقش سدی در مقابل تروریسم و جریان پناهجویان مطرح می سازد، اینکار نقش استراتژی اقتصادی او را لاپوشی می کند. نقش او سیاستی است که به شدت به گرفتن قرضه استوار بوده، که طرح های بین المللی را در سرکوبی که رژیم اعمال می نماید مربوط ساخته و به تعمیق شکاف میان فرودستی و ثروتمندی و لاجرم به عم ثبات و افراطیگری خشونت آمیز می انجامد.

رژیم مصر توسط حمایت شدید نظام فاینانس جهانی به حمایتی چندگانه دست می یابد که خود در وابستگی شدید بدان قرار دارد زیرا در قبال آن می بایست خواسته های جانبی آنها را برآورده سازد.

• اولاً: وابستگی بیشتر به قرضه های شدید برای تأمین فعالیت های دولتی و پروژه های ساختی؛ این امر با رشد اوراق کوتاه و بلند مدت قرضه دولتی و پول موسوم به Hotmoney در تعارض است.

● ثانیا: رشد بی اندازه ی معاملات اسلحه از ۲۰۱۴ که رژیم را میان ۲۰۱۵ و ۲۰۱۹ به سومین وارد کننده جنگ افزار در مقیاس جهانی تبدیل ساخته است.

● و سرانجام: سرمایه گذاری های عظیم مستقیم خارجی در بخش نفت و گاز در دراز مدت سرمایه گذاری های خارجی را به ثبوت رژیم گره زده است.

این فاکتورها بطور مستقیم در سرکوب ملت توسط رژیم مؤثر بوده و مانع روند دموکراتیک می باشند. در نهایت، این راهکار اقتصادی، مشکلات دراز مدت و بی ثباتی عمیق را تشدید می سازد. اگر جریان سرمایه بین المللی برای تأمین کنترل نظامی بر اقتصاد مصر بکار رود، دستگاه های امنیتی قادر خواهند بود حکومت را با توان بیشتر کنترل نمایند و این چیزی است که در مفاهیم سیاسی بدان دیکتاتوری گویند.

مصر برای ایجاد اشکال وابستگی مالی میان رژیم و طرف های بین المللی به شدت به قرضه وابسته است. رژیم مبالغ هنگفتی قرض گرفته است. این رشد شدید بدهکاری با فزونی رشد اوراق بهادار دولتی در خارج که از ۶۰ میلیون دلار در اواسط ۲۰۱۶ به ۲۰ میلیارد دلار در اکتبر ۲۰۱۹ صعود نمود، همراه بود. رژیم قادر بود سرمایه کوتاه مدت را با ارائه ربحی جلب نماید که در مقیاس جهانی بالاترین میزان نسبت به بازار فاینانس در سایر کشورهای باصطلاح در حال رشد می باشد. سود این صندوق ها که مصر توسط دریافت قرضه های بین المللی ایجاد نموده است در ژوئن سال ۲۰۲۰ به ۱۳٪ رسید. بدین ترتیب مصر عنوان عزیز را در بازارهای کشورهای در حال توسعه بدست آورد که در تقاضای سرمایه گذاران به اوراق بهادار ۵ میلیارد دلاری موسوم به "یورو باند" انعکاس یافت. و این مصداق بزرگ ترین پرداخت حکومتی در تاریخ مصر است.

قبول شدید قرضه عواقب شدیدی نیز به دنبال دارد، هم برای مصر و هم برای جامعه بین الملل:

از یکسو در نظام فاینانس جهانی ابقای نظام مصر به شدت لازم است. زیرا پرداخت بدهی های شدید بین المللی بدان وابسته است. (مصری ها در زبان محاورتی خود برای آن ضرب المثلی دارند: "ورشکستگی بر سلطان پیروز گشت" که بازتاب این ارتباط است). به همین جهت رژیم در مورد کاستن سرکوب تا حدی در مقابل فشار بین المللی مصون است. زیرا تشنجات درون مصر بطور مستقیم بر درآمدهای کشور تأثیر گذار بوده، احتمال ناتوانی بازپرداخت قرضه ها را بالا می برد.

به زبان دیگر طلبکاران بین المللی بصور غیر مستقیم نسبت به مخارج دولتی در ثروتمند گشتن نخبگان نظامی از طریق پروژه های عظیم ساختی مسئولیت دارند. این پروژه ها، هم مستقیم و هم غیر مستقیم از جانب فعالان فاینانس بین المللی تعیین می گردند (بعلاوه ی متحدین منطقه ای مانند کشورهای خلیج و سازمان های بین المللی مانند صندوق بین المللی پول).

مصر به لحاظ اقتصادی استثمار می گردد، از جانب هیچ کشوری تهدید نظامی نمی گردد و دارای یکی از بزرگ ترین ارتش های جهان است. لذا به لحاظ راهکار نظامی به هیچ وجه نیازی به توسعه نیروی ضربتی نظامی ندارد. با اینحال رژیم، سیاستی معکوس را در پیش گرفته است. پرداختی های رژیم برای خرید هتنگت اسلحه از ۲۰۱۴ نقش کلیدی را در تحکیم شبکه بین المللی امنیتی مصر دارد. حجم واردات تسلیحاتی میان ۲۰۱۴ و ۲۰۱۸ در مقایسه با بازه ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۳ سه برابر گشته است که برابر رشد ۲۰۶ درصدی است. هیچ علائمی وجود ندارند که موج خرید جنگ افزار پائین آمده باشد. زیرا رژیم در ژوئن ۲۰۲۰ مذاکراتی با ایتالیا برای قرارداد خرید تسلیحاتی به ارزش ۹٫۸ میلیارد دلار صورت داد؛ صنایع اسلحه سازی غرب منبع اصلی تسلیحاتی است که مصر دریافت می دارد؛ بالاترین مرتبه را در این

لیست فرانسه، آلمان، روسیه و امریکا دارند؛ فقط فرانسه بین ۲۰۱۵ و ۲۰۱۹ ۳۵٪ نیاز تسلیحاتی رژیم را تأمین نمود.

معاملات تسلیحاتی فقط به جنگ افزار سنتی محدود نمی شوند، بلکه همچنین وسائل مراقبت و کنترل توده های مردم را نیز شامل می گردند که برای سرکوب مستقیم اعتراضات بکار می روند (آلمان). بررسی منابع فاینانس این معاملات کار مشکلی است. چرا که آنها در ارقام رسمی بیلان بودجه دفاعی ذکر نمی گردند. اما داده هایی در زمینه هزینه نمودن قرضه های خارجی هست که بخشی از آنها به این قصد بکار رفته اند.

مثلا در سال ۲۰۱۵ معامله ای تسلیحاتی به بهای ۵,۲ میلیارد یورو، مشمول بر ۲۴ هواپیمای جنگی "رافاله" انجام شد که با استفاده از یک قرضه دولت فرانسه به میزان ۳,۲ میلیارد یورو فاینانس شد. این بدان معنی است که مالیات دهنندگان فرانسوی به رژیم مصر ۳,۲ میلیارد یورو قرض داده اند، مبلغی که مستمندان مصری به اضافه ربح مربوطه پس خواهند داد. یعنی اینکه مبالغ دولتی مصر برای تأمین مالی سودهایی که صنایع جنگ افزار فرانسه می برند، مصروف می گردند.

معاملات تسلیحاتی، رژیم را به یکی از مشتریان اصلی تولید کنندگان تسلیحاتی غرب تبدیل ساخته است که تأثیر مستقیم بر ابقای وجود و حفظ رژیم داشته آن را با منافع صنایع اسلحه سازی غرب پیوند می زند.

به عبارت دیگر، تبدیل رژیم به وارد کننده عظیم تسلیحات دو نتیجه برای سرکوب مردم مصر توسط رژیم خود داشته و کوشش های بین المللی انساندوستانه برای دموکراتیزه کردن مصر را بیهوده ساخته است:

- اول: همکاری و مسئولیت کشورهای غرب و صنایع تسلیحاتی آنان که مهمترین صادر کننده وسایل مراقبت و کنترل هستند در سرکوب اعتراضات مردم.

- دوم: پتانسیل کشورهای غرب برای محکوم نمودن نقض حقوق بشر در مصر بدین ترتیب محو می گردد.

در این رابطه علاوه بر مثال های غم انگیز فراوان، یک مورد آشکار نیز وجود دارد: ایتالیا همچنان به رژیم مصر جنگ افزار صادر می نماید، حتا پس از آنکه در دسامبر ۲۰۱۸ این تردید در مورد سهم بودن ۵ عضو دستگاه های امنیتی مصر که در شکنجه و کشتن یک دانشجوی ایتالیایی بنام "جیولیو رگنی" در سال ۲۰۱۶ دست داشته اند، قوت گرفت. [۱] این تردید متکی بر اسناد، دادرسی توسط دادستان ایتالیا در این رابطه مطرح گشت. با اینحال فروش تسلیحات ایتالیا به مصر در سال ۲۰۱۹ سه برابر گشته، معاملات برنامه ریزی شده جنگ افزار میان ایتالیا و مصر برای سال ۲۰۲۰ به ۱۱ میلیارد یورو می رسد.

این جریان مداوم تسلیحات از ایتالیا موجب گشت که سازمان مراقب حقوق بشر خواهان پایان دادن به فروش جنگ افزار ایتالیا به مصر گردد. سازمان مزبور اظهار نگرانی نمود که این اسلحه ها موجب تسهیل مناسبات دیکتاتوری گردند. کشورهای غرب، شامل بر ایتالیا، برای رژیم مصر این امکان را فراهم می سازند که فشار شدید را به گونه ای اعمال نماید که فقط موجب تشدید شکاف گشته، فرایند دموکراتیزه شدن را کاسته و تمامی کشور را در چنگ دستگاه های امنیتی اسیر سازد.

فاکتورهای دیگر برای تحمل نمودن مناسبات غیر دموکراتیک در مصر از جانب سیاست بین المللی، سرمایه گذاری های مستقیم خارجی در بخش نفت و گاز می باشند. رژیم مصر در حال حاضر اولین هدف سرمایه گذاری های مستقیم خارجی در آفریقا است. میزان این سرمایه گذاری ها در سال ۲۰۱۹ به ۹ میلیارد دالر رسید. اکثر این سرمایه گذاری ها

به بخش نفت و گاز مربوط می گردند که پس از کشف میدان گاز ظهر (Zohr) در سال ۲۰۱۵ که بزرگ ترین میدان در مصر و دریای مدیترانه می باشد [۲] محرک بزرگی بود.

میدان ظهر به صورت اشتراکی متعلق است به شرکت دولتی ایتالیایی "Eni"، BP، و روس نفت. سهم شرکت Eni ۵۰٪ است. مجموعه سرمایه گذاری Eni در این بخش میان ۲۰۱۵ و ۲۰۱۸ بالغ بر ۱۳ میلیارد دلار بود. این سرمایه گذاری های رو به افزایش دائمی در بخش نفت و گاز، سیاست آگاهانه رژیم را منعکس می سازند. در ۳۱ اوت رئیس جمهور، سیسی، حمایت خویش را از گسترش سرمایه گذاری Eni اعلام نمود. با توجه به این سرمایه گذاری ها، شرکت های بین المللی انرژی علاقه عظیمی به ابقای رژیم مصر دارند. بهمین جهت سرمایه گذاری های میلیاردی با تداوم رژیم پیوند خورده است.

رژیم با این سیاست حساب شده در حال بهره برداری از انتقال ثروت به نخبه گان نظامی است. افسار میانی و پائین اجتماع از ثروت بی اندازه ای که در حرکت است بهره ای نمی برند. نخبگان نظامی سودها را از طریق ربح قرضه ها، معاملات تسلیحاتی، فساد در پروژه های زیر ساختی عظیم مسرفانه نفت و گاز به جیب می زنند، در حالیکه بدهی های کشور را مالیات دهندگان مصری تأمین می نمایند.

بنابراین به روشنی میتوان مشاهده نمود که مطالبات بشردوستانه بین المللی در جهت دموکراتیزه شدن، با منافع فاینانس بین المللی که با حمایت قوی خویش ابقای نظام ظالمانه مصر را تأمین می نمایند در تعارض است.

تذکرات پایانی

امروز، ۲۸ نوامبر ۲۰۲۰ دو خبر به موازات به دستم رسید:

- مجله اشپیگل آنلاین: جایزه ملی صلیب المان به خاطر خدمات سؤال انگیز: سفیر سابق مصر بالاترین مدال را از آلمان دریافت نمود، اما او فقط یک رژیم سرکوبگر را نمایندگی نمی کند. از قرار معلوم جاسوسی در دفتر مطبوعاتی دولت آلمان نیز به نفع وی فعال است.
- شورای دفاتر وکلای دادگستری اروپا (CCBE) جایزه حقوق بشر سال ۲۰۲۰ خود را به ۷ وکیل مصری که در حال حاضر تا زمانی نامعلوم و بدون اعلان قانونی در زندان به سر می برند می دهد. تفاوت فاحش میان اروپای رسمی و اروپای انسانی در این دو خیر قابل تأمل است و به تفسیر دیگری نیاز نیست.

پاورقی ها

[1] <https://www.amnesty.org/en/countries/middle-east-and-north-africa/egypt/report-egypt/>

[2] <https://www.mda-press.net/art/3148>

[3] <https://www.mda-press.net/art/3148>

[4] <https://www.mda-press.net/art/3148>

[5] <https://eipr.org/>

[6] <https://eipr.org/>

[7] <https://cutt.ly/9hdB1mk>

[8] <https://www.facebook.com/takatol25.30/>

[9] *Neue Züricher Zeitung INTERVIEW, Daniel Steinvorth, Kairo 27.3.2018*

[10] <https://www.bbc.com/arabic/middleeast-48029751>

برگرفته از تلاکسکالا – ۲۶ نوامبر ۲۰۲۰

<http://www.flaxcala-int.org/article.asp?reference=30221>

*- Hipatia Urabi ist der Kollektivname für ein Netzwerk ägyptischer AutorInnen, die die Rechte der Völker verteidigen

